

Αντικείμενο

Ακύρωση του κανονισμού (ΕΚ) 1013/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2006, για τις μεταφορές αποβλήτων (ΕΕ 2006 L 190, σ. 1) — Επιλογή νομικής βάσης — Πράξη η οποία έχει διπλό στόχο ή διπλή συνιστώσα και η οποία απαιτεί σωρευτική νομική βάση (άρθρο 174, παράγραφος 1, ΕΚ και άρθρο 133 ΕΚ)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά έξοδα.
- 3) Η Γαλλική Δημοκρατία, η Δημοκρατία της Αυστρίας και το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

(¹) ΕΕ C 294 της 2.12.2006.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 8ης Σεπτεμβρίου 2009 [αίτηση του Tribunal de Pequena Instância Criminal do Porto (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Liga Portuguesa de Futebol Profissional, Bwin International Ltd, πρώην Baw International Ltd κατά Departamento de Jogos da Santa Casa da Misericórdia de Lisboa

(Υπόθεση C-42/07) (¹)

(Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης — Άρθρο 49 ΕΚ — Περιορισμοί στην ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Εκμετάλλευση τυχερών παιγνίων μέσω του Διαδικτύου)

(2009/C 267/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal de Pequena Instância Criminal do Porto

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Liga Portuguesa de Futebol Profissional, Bwin International Ltd, πρώην Baw International Ltd

κατά

Departamento de Jogos da Santa Casa da Misericórdia de Lisboa

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης — Tribunal de Pequena Instância Criminal do Porto — Ερμηνεία των άρθρων 43, 49 και 56 ΕΚ — Εθνική νομοθεσία που επιφυλάσσει σε συγκεκριμένο φορέα το δικαίωμα της αποκλειστικής εκμετάλλευσης των τυχερών παιγνίων και των λαχείων και χαρακτηρίζει ως ποινικό

αδίκημα την οργάνωση, προαγωγή και συγκέντρωση, μεταξύ άλλων μέσω του Διαδικτύου, στοιχημάτων επί αθλητικών αγώνων — Επιβολή απαγόρευσης, σε επιχείρηση που ασκεί τη δραστηριότητα εκμετάλλευσης στοιχημάτων και λαχείων on line και εδρεύει σε άλλο κράτος μέλος, να οργανώνει και να εκμεταλλεύεται αυτά τα στοιχήματα και λαχεία μέσω του Διαδικτύου και να διαθέτει τα κέρδη στους τυχερούς

Διατακτικό

Δεν αντιβαίνει στο άρθρο 49 ΕΚ ρύθμιση κράτους μέλους, όπως η επίδικη στην κύρια δίκη, η οποία απαγορεύει σε επιχειρηματικούς φορείς, όπως η Bwin International Ltd, εγκατεστημένους εντός άλλων κρατών μελών όπου παρέχουν νομίμως ανάλογες υπηρεσίες, να προτείνουν τυχερά παίγνια μέσω του Διαδικτύου εντός του εν λόγω κράτους μέλους.

(¹) ΕΕ C 69 της 24.3.2007

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 10ης Σεπτεμβρίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας

(Υπόθεση C-269/07) (¹)

[Παράβαση κράτους μέλους — Ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων — Κανονισμός (ΕΟΚ) 1612/68 — Επιδόματα αποταμιευτικού-συνταξιοδοτικού προγράμματος — Πλήρης φορολογική υποχρέωση]

(2009/C 267/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: R. Lyal και W. Mölls)

Καθής: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: C. Blaschke και M. Lumma, W Wellisch, Rechtsanwalt)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση των άρθρων 12, 18 και 39 ΕΚ, καθώς και του άρθρου 7 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1612/68 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 1968, περί της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων στο εσωτερικό της Κοινότητας (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 33) — Εθνική κανονιστική ρύθμιση περί των επιδομάτων για την ενθάρρυνση της συμμετοχής σε αποταμιευτικά-συνταξιοδοτικά προγράμματα η οποία εξαρτά τη χορήγηση των επιδομάτων από την προϋπόθεση πλήρους υπαγωγής στον φόρο εισοδήματος εντός του οικείου κράτους μέλους, προβλέπει την επιστροφή της ενισχύσεως ευθύς μόλις παύσει να υφίσταται μια τέτοια υποχρέωση και αποκλείει τη χρησιμοποίηση του συγκεντρωθέντος στο πλαίσιο αυτού του συστήματος κεφαλαίου για την αγορά κατοικίας προς ιδιόχρηση, εκτός αν η κατοικία αυτή βρίσκεται εντός του εθνικού εδάφους

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, θεσιάζοντας και διατηρώντας σε ισχύ τις διατάξεις περί συμπληρωματικής συντάξεως λόγω γήρατος που διαλαμβάνονται στα άρθρα 79 έως 99 του ομοσπονδιακού νόμου περί φόρου εισοδήματος, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 39 ΕΚ και 7, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1612/68 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 1968, περί της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων στο εσωτερικό της Κοινότητας, καθώς και από το άρθρο 18 ΕΚ, στον βαθμό που οι διατάξεις αυτές:

— αποκλείουν τους μεθοριακούς εργαζόμενους και τους συζύγους τους από τη χορήγηση του επιδόματος αποταμειωτικού-συνταξιοδοτικού προγράμματος, εφόσον δεν υπέχουν πλήρη φορολογική υποχρέωση εντός του κράτους μέλους αυτού,

— απαγορεύουν στους μεθοριακούς εργαζόμενους να χρησιμοποιήσουν το επιδοτηθέν κεφάλαιο για την αγορά ή την ανέγερση οικίας προς ιδιοκατοίκηση εφόσον η οικία αυτή δεν βρίσκεται στη Γερμανία, και

— προβλέπουν την επιστροφή του εν λόγω επιδόματος σε περίπτωση που παύσει να υφίσταται η πλήρης φορολογική υποχρέωση εντός του ίδιου κράτους μέλους αυτού.

2) Καταδικάζει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 199 της 25.8.2007.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 10ης Σεπτεμβρίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-416/07) (¹)

[Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγίες 91/628/ΕΟΚ και 93/119/ΕΚ — Κανονισμός (ΕΚ) 1/2005 — Προστασία των ζώων κατά τη μεταφορά και κατά τη σφαγή ή τη θανάτωσή τους — Σύνθετη και γενικευμένη παράβαση των κοινοτικών κανόνων]

(2009/C 267/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: Ε. Τσερέπα-Lacombe και F. Erlbacher)

Καθής: Ελληνική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: Σ. Χαριτάκη, Σ. Παπαϊωάννου και Ε.-Μ. Μαμούνα)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση των άρθρων 5, 8, 9 και 18, παράγραφος 2, της οδηγίας 91/628/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 1991, για την προστασία των ζώων κατά τη μεταφορά και για την τροποποίηση των οδηγιών 91/425/ΕΟΚ και 91/496/ΕΟΚ (ΕΕ L 340, σ. 17) — Παράβαση των άρθρων 5, παράγραφος 4, 6, παράγραφος 1, 13, παράγραφοι 3 και 4, 15, παράγραφος 1, 25, 26 και 27, παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) 1/2005 του Συμβουλίου, της 2ας Δεκεμβρίου 2004, για την προστασία των ζώων κατά τη μεταφορά και συναφείς δραστηριότητες και για την τροποποίηση των οδηγιών 64/432/ΕΟΚ και 93/119/ΕΚ και του κανονισμού (ΕΚ) 1255/97 (ΕΕ 2005, L 3, σ. 1) — Παράβαση των άρθρων 3, 5, παράγραφος 1, 6, παράγραφος 1, και 8 της οδηγίας 93/119/ΕΚ του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1993, για την προστασία των ζώων κατά τη σφαγή ή/και τη θανάτωσή τους (ΕΕ L 340, σ. 21)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Η Ελληνική Δημοκρατία, παραλείποντας να λάβει τα αναγκαία μέτρα:

— ώστε οι αρμόδιες αρχές να πραγματοποιούν τους υποχρεωτικούς ελέγχους των σχεδίων δρομολογίου,

— ώστε να υπάρχουν, στους λιμένες πορθμείων ή κοντά σε αυτούς, εγκαταστάσεις αναπαύσεως των ζώων μετά την εκφόρτωσή τους από τα πλοία,

— ώστε να διασφαλιστεί ότι οι έλεγχοι των μεταφορικών μέσων και των ζώων πράγματι διενεργούνται,

— ώστε να διασφαλιστεί η τήρηση των κανόνων αναισθητοποίησης των ζώων κατά τη σφαγή τους και

— ώστε οι επιθεωρήσεις και οι έλεγχοι των σφαγείων να πραγματοποιούνται προσηκόντως,

παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 5, Α, παράγραφος 2, στοιχείο δ', σημείο i, πρώτη περίπτωση, και 8 της οδηγίας 91/628/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 1991, για την προστασία των ζώων κατά τη μεταφορά και για την τροποποίηση των οδηγιών 90/425/ΕΟΚ και 91/496/ΕΟΚ, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 806/2003 του Συμβουλίου, της 14ης Απριλίου 2003, και από το σημείο 48, ψηφίο 7, στοιχείο β', του κεφαλαίου VII του παραρτήματος της ίδιας οδηγίας, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 806/2003, καθώς και από τα άρθρα 3, 5, παράγραφος 1, στοιχείο δ', 6, παράγραφος 1, και 8 της οδηγίας 93/119/ΕΚ του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1993, για την προστασία των ζώων κατά τη σφαγή ή/και τη θανάτωσή τους.

2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.

3) Καταδικάζει την Ελληνική Δημοκρατία στα δύο τρίτα των δικαστικών εξόδων. Καταδικάζει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στο ένα τρίτο των δικαστικών εξόδων.

(¹) ΕΕ C 283 της 24.11.2007.